

ȘCOLĂ ROMÂNĂ.

Foia pedagogica si didactica

pentru interesele institutelor de cultura si ale organelor acestora.

Edata si redigata de

BASILIU PETRI.

Ese odata in septembra, Vineria. Pretiulu
pe unu anu 5 4., pe diumetate 2 fl. 50 cr. —
Pentru insertiuni: cete 5 cr. de siru si timbrulu.

Sabiiu, 1 Octombrie v. 1877.

Prenumeratiile si corespondintele suntu a se
adresă la: Redactiunea „Școlei române“
in Sabiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben) franco.

Despre metodulu invetiamentului.

Didactic'a, carea — precum amu aratatu in numerulu 4 alu „Școlei Romane“ din anulu trecutu — este sum'a principieloru si a regulelor referitorie la invetiamentu, se ocupa in fondu numai cu dōue intrebari:

1. **Ce se se invetie in scăola?** cu alte cuvinte: Care este materi'a, cari suntu obiectele de invetiamentu?

2. **Cum se se invetie?** sau adeca: Care este metodulu invetiamentului?

Despre obiectele de invetiamentu amu vorbitu deja in numerii 21 si 22 ai „Școlei Romane“ din anulu acest'a; astadi ne-amu propusu a incepe unu ciclu de articoli relativi la metodu.

„Metodu“ este cuventu grecescu si insemnéza „cale“ sau „mergere pe o cale“ cu scopu de a cauta sau de a afla ceva. In didactica metodulu invetiamentului este modulu de a invetiá pre altulu, adeca de a instrui, sau mai precisu: este procedur'a invetiatoriului la instruirea copiiloru.

Dar óre are invetiatoriulu trebuintia de metodu? Punemu intrebarea acésta, pentru ca in adeveru au fostu si mai suntu ómeni, cari tienu metodulu de unu lucru de prisosu si díeu, ca spre a fi invetiatori nu se cere, decâtua puginu talentu pedagogicu, inse cu atâta mai multa — invetiatura.

Adeveratu, ca invetiatoriulu trebue se scie insusi, ceea ce voiesce a invetiá pre scolarii sei; inse atâta numai nu e de-ajunsu. Ori ce lueru in lumea acésta 'si are — că se dícemu asia — apucaturile sale, cari trebuie se le cunoscemu, deca voimu a executá lucrulu cutare iute, bine si siguru. Cumu s'ar face, că numai instruirea, care este o arte si inea din cele mai grele in lume, se pótá fi implenitá fora nici o pregatire speciala? Se nu uitamu inse, ca contrarii metodului — fora exceptiune — nu au facutu nici candu vre-unu cursu pedagogicu, prin urmare vorbescu in necunoscentia de causa. Din contra pedagogii de profesiune afirma cu o gura necesitatea cunoscintielor

metodologice pentru fiecare invetiatoriu. Diesterweg, „admiralulu“ pedagogiloru germani, dice, ca „poterea seau tarí'a invetiatoriului este metodulu seu“; ér Kehr, directorulu seminariului pedagogicu din Halberstadt si inca pedagogu de bunu renume, serie in privint'a acésta urmatóriele: „Trebbe a se face osebire intre invetatori si invetiali. Suntu fórté mari invetiali, cari suntu fórté rei invetatori, si din contra suntu invetatori fórté buni, cari nu potu aspirá la titlulu de „invetiatu“. Marii invetiali, pre langa tóta invetiatur'a loru cea multa, devenindu invetatori, au o disciplina atâtu de miserabila si vorbescu asia de pe susu preste capetele scolariloru, incâtua chiar si cei mai atenti dintre acestia la finea órei nu se alegu nici cu unu profitu spiritualu din tóta propunerea. Din contra invetiatorii practici, desí cu mai puçina invetiatura, au totusi darulu de a predá resultatele sciintiei intr'unu modu atâtu de simplu si interesantu, incâtua scolarii admira dezeritatea loru pedagogica pana la cele mai adunci betranetie si le multiamescu inca si dupa mórté pentru cultivarea metodica a spiritului loru. Adeveratu, ca invetiatoriulu trebue se scie si se fia deplinu stapanu preste materi'a de propusu in scăola; inse atâta nu este de-ajunsu, ci se mai cere se scie si modulu, cumu este a se apropiá obiectulu de invetiamentu de subiectulu invetiamentului, se aiba capacitatea de a prepará materi'a de propusu astfelu, că scolariulu se o pótá primi succesive in sufletulu seu si se o prefaca in deplin'a sa proprietate spirituala. Invetiatulu nu-si sparge capulu cu acésta preparare metodica; elu 'si predá sciint'a si lasa luerulu ulterioru scolariloru“.

„Metodu, desvoltare prin intrebari, intuitiune si deprindere, repetitiune si consolidare etc. suntu pentru elu lucruri secundare. Inse pre langa o atare procedura — ce ar prestá óre unu invetiatu profesorul de teologia că catechetu la nescari copii mici de pe sate? Probabilu atâta, cătu ar prestá si unu invetiatoriu satescu că profesorul de teologia — nimica. Si ce ar prestá unu filologu invetiatu că invetiatoriu elementariu la copii de plugariu de 6 ani?“

Probabilu atâta, cătu ar prestá unu invetiatoriu elementariu că filologu invetiatu — nimica? Se vede dreptu aceea, ca intre unu invetiatu si unu invetiatoriu este o diferinta cătu ceriulu de pamantu si ca unu invetiatu nu este si nu cauta se fia in acelasi tempu si unu bunu invetiatoriu". Asia Kehr, si parerile sale le subscriemu si noi fora resvera. Amu fostu insine de față, caudu unu episcopu forte invetiatu a cerutu dela unu scolaru din a dôu'a clasa elementara se-i esplice, de unde vine cuventul „genetivu".

Lasandu deci pre d-nii profesori „a se ferici" — cumu dîse Friedericu M. — „fia care dupa alu seu fasonu", noi ne intorcemu la invetiatorii poporali si repetim, ca pentru ei metodulu este o recerintia indispensabila.

Metodulu inse pote fi bunu seau reu, cu alte cuvinte: rationalu seau mechanicu.

Metodulu e mechanicu, caudu elu face pre scolari a invetiâ numai de rostu seau pe din afara, simplu numai prin deprindere si repetire, lipsindu-le preceperea din launtru si aplicarea libera si conscientia a celor invetiate. Invetiatoriulu dîce si face inainte, scolarii dîciu si facu dupa elu, fora interesu seau voia si fora spontaneitate seau activitate de sine, incâtu tota invetiere este o incarcare a memoriei cu intipuiri si fruse neintielese.

Din contra metodulu bunu seau rationalu alege si organizéza materi'a invetiamantului astfelu, că ea se corespundia etatii si maturitatii copiloru; elu nu propune nimicu, ce scolarii nu ar fi in stare a petrunde, a cuprinde si a deprinde. Astfelu invetiatur'a nu este o gramadire de materia mórta in sufletul scolariloru, ci o sementia fructifera, care incoltiesc si rodesce, desvoltandu, intarindu si cultivandu in acelasi tempu tote facultatile spirituale ale scolariloru.

In specia metodulu bunu se acomodeaza dupa scolari, dupa scopulu invetiamantului si dupa natur'a obiectelor de invetiamant.

Incâtu pentru scolari, unu metodu bunu ie in socotinta mai antâiu cunoscintiele de mai inainte ale scolariloru. Amu disu in mai multe rônduri, ca invetiamantu se asémena unei cladiri: materialulu nou trebue imbinatu cu materialulu vechiu, altmintrea edificiulu se va distrugе. Asia e si cu invetiamantu. Decea invetiatoriulu va presupune la scolari cunoscintie, cari in fapta ei nu le posedu, atunci se produc in invetiamantu lacune (gauri), scolarii nu intielege nouele lectiuni, pentru ca nu au avut precunoscintiele necesarie, si astfelui totu invetiamantu este lipsit de soliditatea receruta. — Unu metodu bunu cauta inse si la desvoltarea spirituala a scolariloru. Se intielege de sine, ca cu cătu scolarii suntu mai deprinsi intru a cugeta corectu, cu atâtu ei voru intielege mai bine lectiunile invetiatoriului. Poterile spirituale inse nu se desvoluta tote deodata, ci numai successive, mai antâiu facultatea intuitiva, apoi memori'a si fantasi'a, in urma preceperea, judecat'a si ratiunea,

si in strinsa legatura cu ele semtiemantulu si voi'a. Decea acumu invetiatoriulu va ignorâ ordinea acésta, se pote intempla, că elu se se adreseze cu lectiunile sale catra ratiunea scolariloru, pre candu acesta dormiteza inca; urmarea va fi, ca scolarii nu voru intielege lectiunile si asia se voru disgusta totu odata.

S copulu invetiamantului este materialu si formalu. Celu materialu cere, că scolarii se fia inzestrati cu invetiaturi folositorie de o valore durabila, er scopulu formalu pretinde, că prin aceste invetiaturi, cumu amu disu deja, se se desvolute, intarésa si cultiveze in acelasi tempu si facultatile spirituale ale scolariloru. Au fostu pedagogi, d. e. unii dintre filantropinisti, cari au pretinsu a se tiené séma numai de scopulu formalu, cu alte cuvinte, că scolarii se nu invetie absolutu nimica de rostu, ci numai a cugeta. Viéti'a practica inse cere dela omu si cunoșciintie positive. Pentru aceea si pedagogi'a moderna dice a se considera deopotrivă ambele scopuri ale invetiamantului: invetiaturile se se aléga si prede dupa etatea si maturitatea scolariloru; odata inse propuse si esplicate cumu se cuvine, ele se fia invetiate pentru a nu se uită in tota viéti'a.

In fine unu metodu bunu trebuie se acomodeze si dupa natur'a obiectelor de invetiamant. Adeveratu, ca in fondu metodu tuturor obiectelor de invetiamantu nu pote fi decât unul, precum si natur'a omenescă este un'a. La tote obiectele adeca trebuie a se procede dupa acelesi principie, si anume: a considera stadiul de desvoltare alu scolarului, a pasi dela usioru la mai greu, dela aprópe la mai departe, dela simplu la mai compus, a repetat cele deja invetiate, a nu grabi, a desvoltat tote poterile in armonia etc. Cu tote acestea si obiectele de invetiamantu si au drepturile loru, cari nu potu fi ignorate. Altmintrea cere a fi tractata d. e. religiunea, altmintrea limb'a materna, altmintrea computulu si altmintrea geograf'a. Acésta inse apartine didacticei speciale si nu pote forma preocupatiunea nostra pentru asta data.

De metodu se tiene procesulu, form'a, tonulu si principiele universale ale invetiamantului, despre cari pe rondu in numerii urmatori.

Basedow si principiele sale pedagogice.

Cine a frundiaritu cu atentiune istori'a pedagogiei, sa potutu convinge, ca cestiunea educatiunei in seculul XVIII se afla in o stare dormitanda, si ar fi dormit inca cine scie pana candu, decea nu s'ar fi ivit Rousseau, care produse o revolutiune totala in educatiune, devenindu intemeiatoriulu pedagogiei moderne.

Rousseau a fostu unu adeveratu lucéferu nunumai inaintea Francesiloru, ci si inaintea pedagogiloru germani, cari toti din tote partile s'au nisuitu a respondi principiele sale reformatorie. Numai influintiei acestui

barbatu de talente estraordinarie se pote atribui infintiarea institutului numit „Filantropinu“ in Dessau, destinat a pune in praxa principiele lui Rousseau, imbrăcisiate cu atâtă caldura si din partea intemeiatorului acestui institut.

Acestu intemeiatoriu a fostu **Ioanu Bernardu Basedow**.

Elu s'a naseutu in orasulu Hamburg la anulu 1723, Septembre 11. Tatalu seu, unu friseru icsusitu, a tractatu fôrte brutalu pre miculu Basedow, incâtă acest'a, că se scape de pedepsele lui injuste, fugi din cas'a parintesca si se duse in Holstein, unde intră că servitoriu la unu medicu. Mediculu apreciandu calităatile spirituale ale baiatului, nunumai ca l'a impacatu cu tatalu seu, dar totodata a midilocitu, că se amble si la scóla.

La anulu 1741 Basedow a cercetatu gimnasiulu in Hamburg; aici inse elu nu a desvoltatu vr'o diligentia deosebita; adeseori elu absentă dela prelegeri si mai multu se ocupă cu compunerea de poesie oca-sionale, éra banii, ce-i capetă pentru aceste, i risipiá pre nimicuri. De aici Basedow s'a dusu la universitatea din Lips'a, că se asculte doi ani teolog'a. Absolvandu cursurile acestea, elu plecă in Holstein, unde se aplică de instructoru in cas'a unui domnu Quaalen. Basedow si-a datu tóta silint'a, că se procure elevului seu o buna educatiune, incercandu-se totu odata a-lu instrui si in limb'a latina dupa metoda analitica. Mai antâi a inceputu se vorbésca cu elevulu seu in limb'a latina, apoi a urmatu cetitulu, si dupa aceea gramatic'a. Si intr'adeveru elevulu seu de 7 ani a facutu progresu. Totu dupa acésta metoda a invetiatu si Basedow limb'a francesa dela guvernant'a casei, cu carea intrandu in relatiuni intime, mai in urma o si luă de soția. —

La anulu 1753 Basedow obtienù catedr'a de morală la academi'a cavalerésca din Soroe; de aici inse elu fù transmutatu la gimnasiulu din Alton'a, si anume pentru principiele heterodoxe profesate in scóla si in opulu seu „Filosofia practica.“ Aici elu mai scose la lumina si scrierile sale: „Philalethia“ si „Methodischer Unterricht sowohl in der natürlichen als biblischen Religion,“ in cari propagandu că si Rousseau naturalismulu rationalisticu, provocă multe critici din partea unor teologi de renume. Ambele aceste scrieri fura oprite, ér Basedow dimpreuna cu famili'a sa ajunse a fi eschisul chiar si dela cin'a de taina.

La an. 1768, afara de nisce disertatiuni teologice, Basedow a publicatu opulu: „Vorstellungen an Menschenfreunde und vermögende Männer über Schulen, Studien und ihren Einfluss auf die öffentliche Wohlfahrt“ dimpreuna cu unu planu din „Elementarbuch des menschlichen Erkennens.“ Totu odata s'a adresatu prin unu apelu caldurosu catra imperatu, rege, academie si toti iubitorii de sciintia, că se-lu spriginésca materialminte intru edarea acestui opu.

Enciclopedistii si adoratorii lui Rousseau imbrăgiosiara cu cea mai mare caldura planulu lui Basedow, ér acést'a o facura ei cu atâtă mai virtosu, cu câtu pana acuma principiele lui Comenius si Locke nu luasera vre-unu sboru mai remarcabilu. Toti din tóte partile salutara pre Basedow că pre noulu reformatoru si oraculu alu educatiunei, si potemu dice, ca intréga Europ'a abia acceptă se apara opulu seu promisul. Bernstorff, ministrulu danesu, l'a dispensatul dela postulu de profesorul, asemnandu-i o suma de 800 taleri, numai că se pote ave mai multu timpu liberu pentru elaborarea grabnica a opului „Elementarwerk.“

In fine la anulu 1774 apară opulu acceptatul cu unu neastemperu esplicabilu. Stă din 4 tomuri cu 100 ilustratiuni intercalate in textu, si avé se fia unu „Orbis pictus“, cumu a fostu a lui Comenius. Opulu a fostu primul cu cea mai mare insufletire; chiar Lavater si Kant s'au esprimat in termini fôrte caldurosi asupra lui. Numai decâtă se traduse in limb'a latina, francesa si rusescă. Astfelui Basedow devení unu omu celebru.

Renumele lui strabatù pana la principele Friedericu, care numai decâtă chiamă pre Basedow la Dessau, i asemnă unu salariu anualu de 1100 taleri si pre langa edificiele si gradinele menite pentru radicarea unei scóle de modelu, i mai puse inca 12,000 taleri la dispositiune.

Intre astfelui de impregiurari favorabile la anulu 1774 Basedow a si terminatul organisarea scólei sale de modelu, careia i dete numele de „Filantropinu“ dela scopulu ce urmară prin infintiarea lui. *) Si in ce a statu acestu scopu? Inumanitate. A educă pre omu prin midilóce umane, fora nici o restrin-gere si foră deosebire confessională. Institutulu s'a deschis; Basedow inse nu si-a potutu realizá planurile, precum s'a asteptatul, cu tóte ca era spriginitu in modu insemnatul de filantropistii Wolke, Campe, Salzmann, Trapp si Guts-Muths. Stéu'a scólei filantropine incepu-se din ce in ce a se intunecă si cu dins'a dimpreuna si renumele intemeiatorului ei.

Neabilitatea lui Basedow se arată pe fația. Dinsulu a voitul se reformeze educatiunea tinerimei, a si intreprinsu spre scopulu acest'a multe, i-a lipsitul inse-tari'a receruta.

„Basedow insusi, n'a posiedutu tóte calităatile, ce se receru dela conduceriorulu unui institutu de educatiune. Dinsulu a fostu neconstantu, neliniscitul si superficialu, a avutu o opinione sfortiata despre sine si a pusu prea mare pondu pre nimicuri.“ **) Cu colegii sei a traitu in neintiegeri, si astfelui disgustatul de impregiurarile nefavorabile, dupa unu serviciu abia de doi ani, abdice de conducerea scólei filantropine.

Mai petrecu vre-o cătiva ani in orasiele Halle, Lips'a si Magdeburg, dandu-se acuma cu totulu beuturei

*) Despre „Filantropinu“ voiu tractă cu alta ocasiune.
Aut.

**) Dittes, Geschichte d. Erz. u. Unterr.

stricatióse, din care causa elu a si comisu mai multe fapte compromitietórie. Dupa o vreme óre care érasi se apucà a scrie tractate pedagogice. Intre altele elu scrise o instructiune, in carea recomandá literile facute din prajituri cá midilociu pentru invetiarea grabnica a cetitului.

La anulu 1785 opulu seu „Elementarwerk“ ajunse a dòu'a editiune. Totu in anulu acest'a Basedow se retrase in Magdeburg, unde se aplicà de instructoru la o scóla de fete. Aici 'lu rapì crud'a mórté la an. 1790, Iuliu 25. Ultimale sale cuvinte adresate catra fiului seu au fostu: „Voiescu se fiu sectionat pentru binele conómenilor mei.“ Dupa mórtea lui Basedow la anulu 1793 si scól'a filantropina s'a disolvatu.

Atât'a despre viéti'a lui Basedow.

Si acum'a se reproducemu pe scurtu si obiectivu principiele pedagogice profesate in „Elementarwerk“ si aplicate in „Filantropinu.“ Ele se potu vedé din urmatórie:

Scopulu educatiunei este umanitatea. Se ne nisimu, cá copiii se devina ómeni buni si fericiti. Educatiunea incepe indata la nascere. Léganulu e de prisosu.

Mai antâiu trebuie a se deprinde poterile fisice, cu deosebire sensurile, a se intari corpulu prin gimnastica, scalde reci, vestminte usióre si aeru curat. Despre ingrecare si nascere se se vorbésca adeseori copiiloru, indata ce au ajunsu etatea de 10 ani, cu tota seriositatea si in nisce termini corespondietori, caci numai astfelui voru incungiurá faptele stricatióse sanatii. Poft'a de resbunare si invidia, aceste furie ale omului, trebuie stîrpite in totu modulu posibil. Mintiun'a se se nimicésca inca in sementia. Pentru cá copiii se nu se sfíesca a recunósce gresielile comise, educatiunea se-i incurageze. Diliginti'a, iubirea de ómeni, binefacerea, prudinti'a, sfíel'a, ordinea buna, — tóte aceste trebuie de vreme desvoltate in ânimele copiiloru. Se ne ferimu de a incarcá pre baiati cu mandate (porunci).

La crescerea pentru libertate se se pretinda supunere órba din partea copilului. Spre acestu scopu se folosescu remuneratiunile si pedepsele. Cele mai bune midilóce pentru remuneratiune suntu: tablele de merite, punctele de auru, premiulu virtutii; éra cá pedépsa se potu intrebuintia: frecarea spateloru cu o peria aspra, inchisórea in locu fórté augustu, mancarea din blidu de lemn. Disciplin'a tiranisatória se fia oprita!

Basedow inca e de o parere cu Rousseau in pri-vinti'a pecatului stramosiesc, despre care nu vrea se scie nimic'a. Baiatulu e dela natura bunu, díce elu, tota reputatea lui provine din impregiurarile esterne si din slabitiunea sa.

Cu privire la educatiunea intelectuala, principiele lui Basedow suntu: Instructiunea se fia mechanica. Se se procéda dela intuitiune la conceptu, dela aprópe la mai departe. Invetiamentulu se fia cátu

se pote de usioru, „se se prefaca in jocu“, cá elevii se invetie jocandu-se, caci astfelui voru avea mai multa voia la studiu si voru progresá mai iute. Principiulu folosului se predominaze in tota activitatea didactica, adeca se ne intrebamu: ce folosu avemu dela cutare si cutare lucru? Inceputulu invetiamentului se se face cu sciintiele reale; limbele se fia privite numai cá midilóce la ajungera scopului. Invetiamentulu limbisticu se se incépa cumu va fi copilulu de 7 ani, si se se procéda dupa metodulu mai usioru, adeca mai antâiu se urmeze desteritatea in vorbire, apoi cetitulu, in fine gramatic'a. Din religiunea naturala se se invetie numai doctrinele urmatórie: 1. Esista unu Dumnedieu, care este creatoriulu, sustinectoriulu si domnitoriulu a tota lumea; 2. D-dieu este si va ramené in eternu parintele nostru atotputernicu, atotsciutoriu si prea bunu; 3. Esista atâtu nemurirea sufletului, cátu si resplat'a de veci; de aceea omulu se faca binele si se incungiure reulu. Despre religiunea positiva seau parintiésea se voru ingrigi preotii. La cetitu se se intrebuintizeze literile facute de bonbóne si prajituri, si a nume: invetiatoriulu se spuma elevului, cumu chiama cutare litera, si déca o scie numi, atunci se o manance. Copilulu inainte de 12 ani se nu invetie nimicu de rostu.

Atât'a despre principiele lui Basedow.

Si acuma se mai facemu nisce reflecziuni asupra acestor uederi, se aretam pe scurtu defectele si mertele mai mari.

Basedow a comisu unu pasiu gresitu, că a pre-facutu invetiamentulu in jocu, in petrecere, caci astfelui a eschisul din scóla seriositatea, fara de carea invetiamentulu nu pote fi solidu. Prin principiulu folosului a gramaditu in spiritulu eleviloru numai la materia neorganisata, dinsii au invetiatu multe, dar nu multu. Pe educatiunea religiósă inca n'a pusu mare pondu.

„Religiunea,“ dice Raumer in istort'a pedagogiei sale, „este temeiulu educatiunei; dela tari'a ei depinde bunatatea edificiului. Edificiulu lui Basedow a fostu cladit pre nasipu.“

Nice aceea nu stă, „că baiatulu e dela natura bunu, ci are inclinatiune catra bine si reu, caci numai atunci se pote esplicá activitatea educatiunei. In fine pretensiunea lui de a introduce pre copii de mici in secretele productiunei omenesci, inca este o aberatiune deplorabila.

Abstractiune facându dela defectele legate de principiele pedagogice, trebuie se recunóscemu, că Basedow a contribuitu in modu insemmatu la inflorirea educatiunei tinerimei prin respandirea uederiloru folositórie si delaturarea unoru defecte metodice. Ce privesce disciplin'a brutalala, Basedow s'a scolatu si a atacatu-o cu totu dreptulu. Pentru cá se avemu óre care ideia despre pedepsele tiranice, ce domniau pe atunci, ajunge a insírá brutalitatea invetiatoriului Häuberle din Wirttemberga, carele in decursulu serviciului seu de 51 ani si 7 luni a aplicatu eleviloru sei urmatórie pe-

depse: 911.527 lovituri cu batiulu, 18.010 palme, 1.115.800 lovituri preste capu, 20.989 lovituri cu linealulu preste unghii si 136.715 in palma, 777 ingunchiari pre piperu si 613 pre unu triunghiu de lemn, de 5001 de ori a lasatu ca se porde elevii dupa grumadi icón'a magariului, de 1707 de ori a poruncit elevilor se tinea in susu unu bătiu. Afara de aceste mai avea la dispositiune 3000 nume de poreclitura, dintre cari a treia parte a fostu inventiunea lui⁴⁾. *)

Gimnastic'a, carea era neglésa, era si fù inaltiata la gradulu cuvenitul, mai vîertosu prin filantropistulu Guts-Muths. In fine Basedow a insuflat o noua viétia scóelor poporale aprópe dormitande. Si precum Rousseau, asia si Basedow a datu impulsu, ca se se nascea principiele pedagogice, cu cari ne falim pana in diu'a de astazi.

Budapest'a, 24 Septembre 1877.

Lazaru Petroviciu,
ascultatoriu de filosofia.

Educatiunea copiiloru in familia.

Pentru ca scól'a se pôta realisá problem'a educatiunei, carea stà intru a inaintá desvoltarea facultatilor elevilor dupa unu planu precugetatu, si intru a dà acelei desvoltari o directiune practica, se cere neaperatu, ca inveriatamentul din scóla se mérga mana in mana cu educatiunea din familia, altmintrea scól'a nu va poté procurá elevilor cu siguritate o cultura omnilaterală. Scól'a primește copiii sub condițiuni de totu modește, cari se potu reduce la urmatóriile: se aiba etatea prescrisa in lege, se nu fia infectati de vre unu morbu contagiosu si se nu fia alienati seu smintiti. De a lucratu cine-va pana aici la pregatirea loru pentru scóla dupa unu planu bine precisatu, ori dora educatiunea loru a urmatu dupa nisce principie gresite si contrarie pedagogiei rationale, seau dora a fostu neglésa cu totulu si lasata in voi'a impregiuriloru, — derpre acést'a nu intréba nime. Tôte acestea inse inveriatoriulu le observa indata in cele d'antâiudile, firesc fora a poté repará pecatele trecutului, ci marginindu-se de o camdata a-si statorí planulu, dupa care se tracteze pre fia-care elevu amesuratu individualitatii sale.

Studiarea individualitatii copiiloru la inceputulu vietiei loru scolarie este in adeveru lucrulu principalu, de óra ce totulu depinde dela studiulu acest'a, si o purcedere neesacta seau chiar gresita pote avea pentru elevi si pentru inveriatoriu consecintie funeste; pentru aceea este detorintia inveriatoriului a cunoscere mai de aprópe impregiurarile familiare ale elevilor sei, si a lucră, ca si parintii se-si implinesca cu iubire detorintele, ce le au catra copiii loru, si acést'a nu atâtua pentru a reduce ostenelele inveriatoriului, ei in insusi interesulu loru si alu filoru loru. Se recere dela pa-

rinti, ca ei se puna temeu incai moralitatii copiiloru, se descepte in ei iubire, simpatia, pietate, religiositate etc., si numai instructiunea se o reserveze inveriatoriului; èr mai tardiu, incependum copii a ambla la scóla, se li inlesnésca in totu modulu elaborarea ocupatiuniloru primite dela inveriatoriu — erai numai in interesulu loru propriu.

Cu privire la marea importantia, ce prim'a educatiune o are pentru vieti'a si fericirea ulterioara a omului si pentru ca famili'a se nu distruga ceea ce scól'a a edificat in privint'a acést'a, inveriatoriulu se va tiené neintreruptu in contactu cu parintii scolarilor si intre altele va starui, ca:

1. Parintii carturari se-si procure opuri si foi pedagogice, cari se ocupa anume cu cau'sa educatiunei, si se-si dee silint'a a le studiad. Déca vomu cercetá bibliotecile familiei avute, vomu da in ele de numeróse opuri scientifice, economice, beletristice s. a. numai opuri pedagogice vomu aflá forte arare ori, la cei seraci se intielege ele voru lipsi cu totulu. Asemenea vedem, ca indata ce apară romanuri, cari promitu lectorilor ore cari momente de distragere, cari inse de multe cri cuprindu in sene veninuri omoritóre pentru fericirea tinerimei, se grabescu chiar si cei mai seraci a sî-le procură, pecandu opuri pedagogice raru afila trecere la ei, desi acestea intr'o familia consciă de detorintele sale ar aduce folosu necalculabilu si ar oferi familiei o petrecere mai démna si mai onorifica. Insusi statul ar fi detorius inlesni edarea de opuri pedagogice, cari — se intielege — aru trebui se fia scrise intr'unu stilu acomodatul gradului de precepere alu poporului, seau déca statul 'si pricpe misiunea sa in altu sensu, societatile, ce si-au luat de deviza: „fericirea poporului prin cultura“, precum si autoritatile nôstre scolare confessionale ar fi chiamate a se ingrigi pentru latîrea scrierilor pedagogice, cari ar trebui se se afle in fia-care biblioteca a scólei poporale.

Încâtu pentru foile pedagegice, multiamita lui D-dieu, ca prin staruintia si sacrificiulu unor barbatii zelosi dispunemu si noi de atari diuarie, cari urmarescu nobilulu scopu de a reversá lumina in ceea ce privesce crescerea tinerimei, si de a arata referinta intima, ce trebue se esiste intre factorii principali ai educatiunei, adeca intre cas'a parintescă si scóla. Cu dorere inse trebue se vedem, ca si acestea din lips'a de prenumeranti tragu aprópe de mórtie. Inveriatorii, dupa cumu s'a potutu vedé, spriginescu si sacrificia din puçinulu, cătu au, pentru cetirea diurnaleloru pedagogice, si suntu multi, pre cari numai miser'a stare materiala i opresce de a se aboná la vre-o foia; alte familie inse, chiar si din cele avute, afara de puçini preoti si protopopi, cari suntu directori si inspectorii de scóla — forte raru tienu si cetescu diuarie pedagogice.

2. Ca unu midilociu forte corespunditoriu pentru de a influentiá in privint'a acést'a mai cu séma asupra parintiloru necarturari se pote numerá: *tienearea de*

*) „Pädagogische Unterhaltungen.“

prelegeri publice din partea invetiatoriloru asupra educatiunei, la cari publicul ascultatoriu se se compuna cu deosebire din adulti si anume din cei ce suntu fericiti a se poté numi „tata“ si „mama.“ S-ar poté intemplá, ce e dreptu, că nesuntiele invetiatoriloru in privintia acést'a se fia paralizate de indiferentismulu parintiloru, cari pote nu ar cercetá atari conveniri; inse acést'a nu ar fi motivu de a scapatá in creditia, caci ne potem maguli cu sperantia, ca din sementia imprasciata, unele grauntie voru cadé si pre pamentu fecundu. Este unu fenomenu tristu in vietiua sociala, ca desi multi parinti 'si iubescu fiii cu tota ardórea si ostenscu diu'a si nótpea pentru fericirea loru, totusi o parte insemnata din ei evita tóte ocasiunile de a audí ceve si despre regulele educatiunei, cari introducundu-se in familia, ar fi unu capitalu pusu in man'a parintiloru spre a manipulá cu elu in folosulu loru si alu copiiloru loru.

3. *Convenirea cu parintii copiiloru in vietiua sociala sau chiar si in cas'a loru*, asemenea se pote folosi din partea invetiatoriloru spre a atrage atentiunea parintiloru asupra educatiunei. Cu ocasiunea acést'a invetatoriul va face bine a se provocá mai multu la „cartile invetiatoru“, decât la esperintele proprie, pentruca multi parinti suntu forte susceptibili in punctul acesta, cu deosebire déca invetatoriul este inca unu omu teneru.

(Va urmá).

Tipulu unoru scóle comunale.

(Fine.)

In cátu pentru tractarea invetiatoriloru din partea numitului pretor Bagya, observam noiloru aspiranti, ca avendu unulu ori altulu a-i face vre-o impartasire, se mérga in persóna la elu, se vorbésca unguresce si va fi bine primitu.

De-lu voru pune pecatele se-i scrie, respunsu nu va primi din causa, ca Maria Sa nu are cancelaria pentru dascali. Fia tempulu celu mai reu, bietulu invetatoriul — de si scie serie — nu-si pote esprimá dorintia in serisu, ci e silitu a merge in persóna la d-lu pretoriu, dela care 'si mai aude de multe ori vorbe, cari nu stau nici intr'o instructiune.

Dar se vorbim pucinu despre invetiamentu.

Invetiamentul se incepe — pe hârtia — in 1 Septembrie, in realitate, candu se pote. Copii ambla la scóla spre a nu invetiá mai nemicu, caci:

a) Cine e omulu, care vediendu ca nu-si pote scóte léfa, decât fórté neregulatu, se respundia la acésta cu regularitate din parte-si? Au nu díce proverbiul:

De m'a tiené tiér'a bine,

Tier'a s'a serví cu mine;

De m'a tiené tier'a reu,

Frunz'a si codru-i alu meu!?

Acést'a are valóre nu numai la soldati, ci si la invetiatori si la toti oficiantii.

b) Pentru ce se se sfarme cine-va, candu vede, ca cei ce nu facu nice unu progresu, suntu asemene lui?

c) De cine se aiba invetiatoriul respectu, candu scie, ca nu-lu controléza nime?

Adeverat, ca d-lu inspectoru mai in totu anulu visitéza scólele câte-o data; dara cumu si candu?

Candu-i vine Mariei Sale la socotela, se pune in carutia si merge din satu in satu, din preuna cu pretorii cercuriloru respective. In fia care satu se opresce la scóla, candu lu ajunge tempulu, la 10, 11, 12, 3, 4, 5, 6 ore, adeca dupa cumu soseste in comună; intra in scóla, schimba vre-o câte-va cuvinte cu invetatoriul si se duce. La esamene nu are neravu a asistá. Acést'a e visit'a d-lui inspectoru. Dupa ce a trecutu visit'a, culca-te invetatoriule si dormi, siguru fiindu, ca altu sufletu de inspectoru nu-ti va mai calcá scóla in acelu anu. Cu circularie instructive inca nu prea molestéza pre invetiatori; totulu se reduce la invitările pentru siedintie si la conspectele despre cartile oprite.

Interessante suntu la scólele comunale esamenele; ele se facu in modulu urmatoriu:

Se ficséza diu'a de esamenu, seau mai bine, se ficséza aprosimativ tempulu, in care au a se tiené esamenele. Invetiatorii suntu avisati despre acést'a de catra pretorul; in multe locuri inse aviséza acestia pre pretorul. Sosindu diu'a esamenului, inspectorul de scóle impoternicesce pre pretorul a-lu suplini la esamene. Acest'a, adeca pretorul, tramite pre adjunctulu seu, care asista in persóna seau impoternicesce si elu pre notariulu cercualu a asistá in loculu seu. Eu inca asistai in vér'a anului 1875 la esamenele finale in intregu cerculu Chichidului. Am observat pana in fine decursulu loru. Dintre superiorii oficiosi asistara: la Gantiag'a si Brete'a pretorul Bagy'a, óspeti: mai multi invetiatori; la Valecelele bune superioru si comisariu esaminatoriu fù notariulu cerc. Székely; la Plopi si Maceu dto, cu adjunctulu pretorialu Konyá János; la Nadasdi'a adjunctulu pretorialu Konyá cu adjunctulu notariului cercualu Kálan; la Streiu St. Georgiu adj. Konyá cu not. cerc. Ioanu Grecu; la Chichidu adj. Konyá cu not. Ajtai; la Batialariu adj. Konyá cu not. Grecu si cu presiedintele scaunului scolasticu Vodos. Pretutindene mai erau si multi invetiatori că asistenti. Mai pe urma se tienù esamenulu in Valecelele rele, unde afora de notariulu Grecu nu mai asistá nici unu omu de a stapanirei. — Ferésca D-dieu se fi vediutu undeva conspecte despre materi'a propusa, exceptiune facându numai 2 invetiatori, ce servise mai inainte la scólele granitieresci din fostulu regimentu romanu I; programele de esamenu inca lipsiau, classificatiunile dto. Totu ce am vediutu in acele esamene a fostu: scóle murdarie, copii necuratîti, probe caligrafice — unde erau — fórté rele, si câte o consemnare mangita.

Intr'o scóla, unde se incepuse invetiamentul din tomna anului 1874, nu sciau copii impreuná dóue sunete la olalta. Dar ce se intru in detaiuri, candu

aprópe toti invetiatorii dela numitele scóle nu facusera mai nici unu progresu cu scolarii loru. Cu tóte acestea superiorii erau — cu puçine esceptiuni — multiamiti cu „progresulu obtienutu“. Ce si poteau ei vorbí despre progresu, candu nici idee nu aveau despre elu; caci, cumu am mai disu, la esamene ei nu asistara in persóna, apoi conspecte despre materi'a propusa inca nu li-se tramisera, decâtua dela unu singuru invetiatoriu.

Asia steteau scólele comunale din pretur'a Chichidului in anul 1875, asia stau ele si astadi dupa doi ani de praca, si pare-mi-se ca totu asia stau tóte scólele comunale si multe din scólele de statu nu numai in comitatulu Hunedórei, ci si in alte comitate din Transilvani'a. Despre unele din aceste din urma sum chiar convinsu, si cu permissiunea onor. redactiuni le voiu deserie cu alta ocasiune.

Acuma me intoreu si dícu: déca d-lu inspectoru de scóle se va fi convinsu, ca scól'a din Dobr'a atâtu dupa edificiu, câtu si dupa adjustarea ei interna si dupa progresulu scolariloru sei este inferiora scóleloru comunale din pretura Chichidului, — atunci dá, se se „sfarme“ acea scóla si in loculu ei se se deschidia alta intogmai dupa chipulu si asemenarea celoru din pretur'a Chichidului. Unu Jug'a cá celu din Bretea se va mai aflá si pentru Dobr'a; atunci mare va fi bucuri'a in „Israelu“ pentru progresulu „spirituosu“, ér puii de Romanu voru intoná cu entusiasmu nationalu: „Fel, fel vitézek a esatára!“

Din valea Jiiului.

I. P. R.

Cursu de fizica pentru scólele elementarie.

15. Resistintiele miscarei.

É-a facu bil'a acésta a rulá pe padimentulu scólei. Bil'a se nevoiesce a tîné miscarea dela incéputu, inse din ce in ce ea ruléza mai incetu, pana candu in fine se opresce de totu. Asia se intempla si cu alte corpuri puse in miscare; pre langa tóta inert'i'a, ele incéta odata de a se mai miscá. Va se díca, inert'i'a seau adeca poterea de a remané in starea de mai inainte, scade successive si in fine incéta de totu.

Ce pote fi caus'a acestui fenomenu? Candu o potere scade successive si in fine incéta de totu, trebuie se presupunemu, ca o alta potere lucra in contra ei, pana in fine o invinge cu deseversire. Unde inse se cautamu acea potere, carea lucra in contra inertiei la bila? Se facemu unele esperimente, dóra vomu dá de ea. Pe podele si pe ari'a siurei bil'a ruléze mai departe si se opresce mai tardiu, decâtua rulandu pe pamantu móle seau in nasipu. Acésta ne face a ne intórce privirile asupra planului, pe care ruléza unu corpu. Din esperimentele facute vedemu, ca pe unu planu tare si netedu bil'a ruléza mai departe decâtua pe unu planu móle si groposu seau grundurosu. Dreptu aceea vomu cautá poterea, care impiedica bil'a de a rulá, in insusirea seau calitatea suprafeciei corporu-

riloru, pe cari se misca alte corpuri. Privindu cu atenție mai multe corpuri, vomu vedé la multe din ele chiar si numai cu ochiul liberu, ca suprafaç'a loru are radicaturi si asiedieturi. Candu radicaturile si asiediaturile aceste suntu marisióre, atunci suprafaç'a se dice aspră; candu ince radicaturile si asiediaturile abia se potu observá, atunci suprafaç'a se numesce neteda. Ince chiar si cele mai netede suprafeçie, privite cu microscopulu, ne aparu aspre, adeca cu radicaturi si asiediaturi.

Bil'a acésta, ori câtu de neteda ni-s'ar paré suprafaç'a ei, are totusi si ea radicaturi si asiediaturi; asemenea si planulu, pe care ruléza. Ce trebuie se se intempe, candu unu planu aspru se misca pe altu planu aspru? Radicaturile unuia prindu in asiediaturile celuilaltu, despre ce ne potemu convinge, déca ne vomu pune degetele dela man'a drépta asia, cá verfurile loru se stee intr'o linia unulu langa altulu, si apoi vomu trage cu ele curmedisiu preste degetele dela man'a stanga, tienute intinse pe mésa.

Candu unu corpu se misca pe altulu asia, cá radicaturile unuia se prinda in asiediaturile altuia, dícemu ca corporile se fréca.

Prinderea radicaturilor unui corpu in asiediaturile altui corpu se numesce frecare sau frictiune.

Frecarea impiedica miscarea unui corpu. Ceea ce impiedica o miscare, se numesce resistint'a ei. Frecarea este o resistintia a miscarii.

Marimea resistintiei depinde dela calitatea suprafeciei corporiloru respective.

Radicaturi si asiediaturi mari prindu mai tare intr'olalta; pentru aceea dícemu: Cu câtu suprafeciele suntu mai aspre, cu atâtu frecarea e mai mare; cu câtu ince suprafeciele suntu mai netede, ca atâtu frecarea e mai mica.

Candu tragemu cu man'a preste pariete seau preste mésa, fora a apesá, atunci frecarea e mai mica decâtua candu apesamu; pentru aceea dícemu: Cu câtu greutatea seau apésarea corporiloru e mai mare, cu atâtu este si frecarea mai mare, si din contra.

Pe o mésa tare bil'a ruléza mai departe decâtua pe pamantulu móle; pentru aceea dícemu: Cu câtu corporile suntu mai tari, cu atâtu frecarea e mai mica, si din contra.

Corporile se potu miscá in dôue moduri, rotandu si luncandu. Unu corpu rotéza, candu elu se misca intorcându-se pre langa osi'a sa; si luncă, candu elu se misca fora a-se intorce pre langa osi'a sa.

Bil'a rotéza, sani'a luneca. O bêrna grea, spre a poté fi miscata mai usioru, se asiédia pe lemne cilindrice seau pe tavaliucuri; pentru aceea dícemu: Candu corporile rotéza, frecarea e mai mica, decâtua candu ele luncă, pentru ca in casulu primu radicaturile intra in asiediaturi si érasi

esu, pre candu in casulu alu doile radicaturile se sfarma seau distrugu.

Aratati casuri, in cari ómenii preferescu frecarea rotatória! (carale comune, scaunele pe róte, scripetele dela icie etc.)

Aratati acumu casuri, in cari ómenii preferescu frecarea luncatória! (impedicarea caraloru la vale, candu miscarea rotatória se preface in luncatória spre a mari frecarea).

In multe casuri frecarea e fórte folositória. Lipsindu frecarea, ómenii, vitele, mobilele etc. nu aru poté stá nicairi in locu, condeiele ni-ar lunecá din mana, firele de ação aru esí din cusutura, cuiele din lemn, ânelele din degete, scurtu: nimicu in lume nu ar mai avé stare.

In multe casuri inse frecarea e stricatiósa, si pentru aceea ómenii se nevoiescu a o delatura seau incai a o reduce, anume netediendu obiectele seau implendu gaurile din suprafaçia cu unsori, d. e., osiele la caru, mucurile din capetele unui grindeiu de móra, zarusile etc. De alta data ómenii marescu frecarea intr'adinsu, d. e. candu presara cenusia seau nasipu pe ghiaçia, cá se nu lunece, candu ungu perii dela arculu violinei cu colofoniu, candu impedita rótele la caru etc.

Intrebare: Pentru ce iérn'a merge mai bine sani'a decâtu carulu?

Corpurile fluide inca se fréca de corporile solide; acésta e caus'a, ca ap'a la midiloculu unui riuurge mai rapede, decâtu pe fundu si la tieruri. In apa nu potemu merge asia iute, cá afara, fiindu ca ap'a ne impedita mai multu decâtu aerulu. Caus'a este a se cautá parte in cohesiunea apei, pe care trebuie se o invingemu, parte in frecarea apei de corpulu nostru. Afara de acésta o piétra se cufunda in apa mai incetu, de cumu cade in aeru.

Prin urmare ap'a inca este o resistintia a miscarei.

Dar nunumai ap'a, ci chiar si aerulu inca impedita miscarea. Fulgii de pene seau de zapada cadu in aeru fórte incetu, pre candu in unu spatiu fora aeru ei cadu chiar asia de rapede cá si o piétra. Caus'a este si aici cohesiunea si frecarea. Va se dica, aerulu inca este o resistintia a miscarei.

Aici am unu octavu de chartia. Voiu face se cadia la pamentu, inse dealatulu. Cade incetu. Acum voiu stringe chartia botiu; ea cade mai iute. Pentru ce, caci greutatea ei e aceeasi? Vedeti: cu câtu suprafaçia unui corpu in directiunea caderei e mai lata, cu atâtu resistintia aerului e mai mare. Asia e si cu ap'a. Pentru aceea luntrile suntu late in fundu, cá se nu se cufunde lesne, inse ascutite la gruiu, cá se taia mai bine ap'a.

In fine invetiatoriulu mai pote observá, ca frecarea jóca unu rolul insennatul si in viéti'a ómeniloru si a popóralorú. Fia care omu, co-

mună, poporu, statu 'si are 'interesele sale, aperarea carora provoca conflicte seau frecari, si impedita progresulu. De alta parte inse frecarile aducu si bine: ómenii vinu la ideea despre „alu meu“ si „alu teu“, forméza insoçiri, precum comune, staturi, 'si impartasiescu opiniunile, desbatu, disputa si — asta adeverul.

Insciintiare.

Prin acésta am onore a aduce la cunoșcintia m. on. publicu romanu si mai cu séma la cunoșcintia barbatilor de scola, cumu ca in librari'a subsemnatului se afla *totu feliulu de carti scolare romane, germane si magiare*, atâtu pentru scolele poporale, cătu si pentru cele normale si gimnasiale; de asemenea se afla *mape, globuri si alte recusite scolastice*, cari tóte se potu procurá la subsemnatulu cu pretiuri moderate.

Deci recomandandu librari'a mea, totdeodata rog u pre m. on. publicu romanu a me onorá cu increderea sa la publicarea de carti scolastice. [15] 2—3

Alu m. on. publicu romanu
Lugosiu, 12 Septembre v. 1877.
profundu stimatoriul

Adolfu Auspitz,
librariu in Lugosiu (part ea germana).

Concursu.

[16] 1—3

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a gr. or. din Zorlentiu-mare, in protop. Lugosiu-lui, cottulu Caransebesiului, se escrie concursu cu terminu pana in **9 Octombrie vechiu a. e.** in care di va fi si alegerea.

Emolumintele suntu 126 fl. v. a. salariu anualu in bani, 50 de meti cucerudiu in bómbe, 100 puncti clisa, 100 puncti sare, 25 puncti lumini, 10 stêngeni lemn, din care are a se incaldî si scól'a, 2 jugere livada si cortelul liberu cu gradina.

Recursele timbrate si instruite in sensulu statut. org. se se adreseze catra on. sinodu parochialu gr. or. in Zorlentiu-mare si se se tramita d-lui **Georgiu Pesteanu**, protop. in Lugosiu.

Zorlentiu-mare 30 Augustu 1877.

*In contielegere cu d-lu protop. tract.:
Comitetul parochialu.*

Catra onorabilitii nostri lectori!

Abonamentele restante la „Scóla Romana“ pe anulu acesta urcandu-se la suma de **1062 fl. 50 cr.**, cu cele din anulu trecutu chiar la **1290 fl.**, amu ro-gatu pre d-nii restantari a se achitá incai la finea cuartalului III, cá se potemu incheia anulu in pace. Rogarile nôstre au avutu dreptu resultatu — 30 fl., ce i amu primitu de atunci incóce. Sub aceste impreguri ne vedemus necesitati a declará pentru ultim'a data, ca deca restantiele nu ni-se voru respunde in terminu de 8 dile, vomu mai scóte din „Scól'a Romana“ unu singuru numeru, in care vomu face o esacta dare de séma. In casulu acesta d-loru prenumeranti, cari au respunsu abonamentulu pe anulu intregu, le vomu intorce 1 fl. 15 cr. Noi nu vomu remane nimenui detori.

Rédactiunea dela „Scól'a Romana“.